

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA

Briuselis, 20.11.2007
KOM(2007) 727 galutinis

KOMISIJOS KOMUNIKATAS

**Lamfalussy proceso peržiūra
Priežiūros konvergencijos stiprinimas**

KOMISIJOS KOMUNIKATAS

Lamfalussy proceso peržiūra Priežiūros konvergencijos stiprinimas

1. ĮVADAS

Dinamiškas ir gerai veikiantis finansų sektorius labai svarbus tam, kad tinkamai veiktų Europos ekonomika ir būtų sudarytos sąlygos pasaulinei konkurencijai. Finansinės paslaugos yra ypač svarbios Europos vartotojams ir didelėms bei mažoms įmonėms, kuriems reikia plačių finansavimo galimybių, kurie nori naudotis aukštos kokybės bei saugiais produktais ir dirbti su gerai valdomomis bei prižiūrimomis įstaigomis. Tam reikalingas tvirtas europinis finansų sektoriaus reguliavimo ir priežiūros pagrindas.

2001 m. pradėjus Lamfalussy procesą siekiama sukurti veiksmingą mechanizmą, reikalingą pradėti vienodinti Europos finansinės priežiūros praktiką ir sudaryti sąlygas Bendrijos finansinių paslaugų teisės aktais greitai ir lanksčiai reaguoti į pokyčius finansų rinkose. Pagal šią naują koncepciją finansinis reglamentavimas vykdomas dviem lygmenimis.

1 lygmenyje po išsamių ir plačių konsultacijų pagal geresnio reglamentavimo metodus bendro sprendimo procedūra priimami pagrindų teisės aktai, kuriuose nustatomi esminiai principai ir apibūdinami įgyvendinimo įgaliojimai.

2 lygmenyje po kompetentingo reguliavimo komiteto (Europos vertybinių popierių komiteto, Europos bankininkystės komiteto ir Europos draudimo ir profesinių pensijų komiteto) balsavimo Komisija oficialiai priima technines detales, t. y. įgyvendinimo priemones. 2 lygmenyje Komisija atidžiai atsižvelgia į Europos Parlamento nuomonę. Siekiant parengiant įgyvendinimo priemones techniniu požiūriu, Komisiją konsultuoja komitetai, kuriuos sudaro nacionalinių priežiūros institucijų atstovai, toliau – **3 lygmens komitetai**: Europos bankininkystės priežiūros institucijų komitetas (angl. CEBS), Europos draudimo ir profesinių pensijų priežiūros institucijų komitetas (angl. CEIOPS) ir Europos vertybinių popierių rinkos priežiūros institucijų komitetas (angl. CESR). Šie komitetai, įsteigti Komisijos sprendimais¹, taip pat atlieka svarbų vaidmenį nuosekliai ir vienodai įgyvendinant ES direktyvas, užtikrindami veiksmingesnį nacionalinių priežiūros institucijų tarpusavio bendradarbiavimą ir priežiūros praktikos konvergenciją. Tai yra proceso **3 lygmuo**. **4 lygmenyje** Komisija užtikrina, kad ES teisės aktai į nacionalinę teisę būtų perkelti laiku ir teisingai.

Ši keturių lygmenų komitologinė finansinių paslaugų reglamentavimo koncepcija daugiau kaip penkerius metus taikoma vertybinių popierių sektoriuje ir daugiau kaip dvejus metus – bankininkystės ir draudimo sektoriuose. Direktyvoje 2005/1/EB, kurioje nustatyta nauja organizacinė finansinių paslaugų komitetų struktūra, reikalaujama, kad iki 2007 m. pabaigos Komisija atliktų Lamfalussy procedūros peržiūrą. Peržiūrai dabar tinkamas laikas. Pastaraisiais metais ES finansų rinkose įvyko didelių pokyčių. Europos finansų rinkų integracija greitėja. Finansų įstaigos vis daugiau veiklos vykdo už valstybės, kurioje jos įsisteigusios, vidaus rinkos ribų. Vis daugiau finansinių produktų parduodama ne vienoje valstybėje, o visoje Europoje. Rinkos koncentracija vis didėja, taip pat greičiau diegiamos produktų naujovės ir didėja jų sudėtingumas. Įmonės vis dažniau jungiamos ir išigyjamos nepaisant valstybių sienų ir sektorių ribų.

¹ Komisijos sprendimai 2001/527/EB, 2004/5/EB ir 2004/6/EB, kuriais įsteigiami atitinkamai CESR, CEBS ir CEIOPS.

Naujausias rinkų sutrikimas parodė, koku mastu rinkos vis labiau siejasi tarpusavyje, ir dar kartą atkreipė dėmesį į tai, kad reikia greičiau plėtoti ES priežiūros sistemą atsižvelgiant į šias naujas rinkų realijas.

Nepaisant šių laimėjimų, vis labiau sutariama, kad dabar veikiančią ES priežiūros sistemą ateityje reikia pagrįstai ir praktiškai patobulinti. 2007 m. spalio mėn. ECOFIN taryba sutarė imtis tolesnių veiksmų ir parengti susitarimus finansiniam stabilumui ES užtikrinti tarpvalstybiniu mastu. Šiuo veiksmus turi papildyti Lamfalussy sistemos tobulinimas. Spalio mėn. Tarpinstitucinė stebėsenos grupė (angl. IIMG) paskelbė galutinę ataskaitą, kurioje išnagrinėjo 3 lygmens komitetų veikimą. Finansinių paslaugų komitetas taip pat turėtų pateikti ataskaitą apie ilgalaikės priežiūros problemas ir konvergenciją. Visos šios ataskaitos sukels politinę diskusiją, kad 2008 m. būtų galima suformuluoti konkrečias rekomendacijas.

Šia peržiūra siekiama tam tikrų praktinių būtinų ir įmanomų įgyvendinti Lamfalussy proceso patobulinimų. Šiais patobulinimais bus paskatintas glaudesnis nacionalinių priežiūros institucijų tarpusavio bendradarbiavimas ir užtikrintas didesnis nuoseklumas ir konvergencija teisės aktus įgyvendinant ir vykdant nacionaliniu lygmeniu. Komisijos nuomone, šiame etape didesni instituciniai pokyčiai, pvz., suteikti nepriklausomus taisyklių nustatymo įgaliojimus 3 lygmenyje, nėra įmanomi turint omenyje, *inter alia*, valstybių narių ir kitų suinteresuotųjų šalių nuomonių nesutapimą. Taip visų pirma yra dėl nagrinėjamų klausimų sudėtingumo finansų sektoriuje (valstybėse narėse galioja skirtinga priežiūros tvarka bankininkystės, draudimo ir vertybinių popierių sektoriuose ir skirtingi priežiūros organizavimo modeliai). Taigi šiame komunikate siūlomi pokyčiai, Komisijos nuomone, yra esminiai siekiant papildomai sustiprinti galiojančią ES priežiūros sistemą.

2. BENDRASIS VERTINIMAS

Bendras požiūris į Lamfalussy procesą iki šiol buvo teigiamas – šios nuomonės iš esmės laikosi tiek valstybės narės, Europos Parlamentas², rinkos dalyviai, tiek reguliavimo institucijos. *Ceteris paribus*, Lamfalussy procesas buvo labai naudingas plėtojant lankstesnę Europos reglamentavimo sistemą ir juo pradėta rengti dirva didesnei priežiūros konvergencijai ir bendradarbiavimui. Bendras sprendimų priėmimo procesas yra veiksmingesnis, platesnis ir greitesnis. Laikas, kurio reikėjo pirmosioms keturioms Lamfalussy direktyvoms priimti, vidutiniškai yra 20 mėnesių, t. y. kur kas trumpesnis negu laikas, per kurį susiderėta dėl ankstesnių direktyvų (pvz., ketveri metai, 1989–1993 m., Investicinių paslaugų direktyvos atveju).

Lamfalussy procesas skirtinguose sektoriuose vyko skirtingu tempu. Vertybinių popierių sektoriuje priimtos keturios 1 lygmens direktyvos ir dvylika 2 lygmens įgyvendinimo priemonių, visos – vienbalsiai su tvirta Europos Parlamento parama. Tai nebūtų buvę įmanoma be techninių CESR konsultacijų. Bankininkystės sektoriuje Kapitalo poreikio direktyvoje (KPD, 2006/48/EB) leidžiama technines nuostatas, kurios atspindi G10 lygmens reglamentavimo susitarimą, iš dalies keisti priimant komitologijos sprendimus. Tam, kad Kapitalo poreikio direktyva būtų taikoma vienodai, CEBS priėmė dvylika 3 lygmens gairių. Draudimo sektoriuje CEIOPS daugiausia teikė technines konsultacijas Komisijai dėl „Mokumo II“ pasiūlymo (COM(2007) 361) ir šios direktyvos įgyvendinimo priemonių. CEIOPS taip pat padėjo Komisijai patikrinti „Mokumo II“ poveikį ir įgyvendino kelias kiekybinio poveikio studijas.

² EP pranešimo dėl geresnio reglamentavimo Europos Sąjungoje (A6-0273/2007) 18 ir 19 punktai.

Lamfalussy proceso įgyvendinimas sutapo su dideliu pasaulinio Europos finansinių paslaugų ir rinkų konkurencingumo padidėjimu. ES reglamentavimo metodo kokybė vaidina svarbų vaidmenį kuriant dinamišką sistemą, kurioje ES kapitalo rinkos plėstųsi ir diegtų naujoves. Be to, principinės ES koncepcijos reglamentavimas daro įtaką tarptautinei konvergencijai apskaitos, investicinių paslaugų, kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektų, bankininkystės (KPD) ir kitose srityse, kur įmanoma pirmauti pasaulyje nustatant standartus.

Dar vienas esminis reglamentavimo struktūros tikslas – optimali priežiūra ir mažiausios galimos finansų įmonių reguliavimo išlaidos. Šiandien šios srities įmonių tarpvalstybinio ir tarpsektorinio reguliavimo išlaidų ir kitų prievolių bendrų patikimų sąmatų nėra sudaryta. Todėl Komisija pradėjo studiją, kurioje išsamiau išnagrinės įmonių atitikties kelių ES direktyvų reikalavimams išlaidas. Šios studijos rezultatai bus paskelbti iki 2009 m. Remdamasi šios studijos rezultatais ir bendradarbiaudama su 3 lygmens komitetais, Komisija įvertins, ar reikėtų kitų patobulinimų ir kokiose srityse jie būtų reikalingi.

3. TEISĖS AKTŲ PRIĖMIMO IR VYKDYMO PAŽANGA

3.1. Dabartinės padėties vertinimas

Pažanga padaryta 1 lygmens direktyvose daugiausia dėmesio skiriant bendrosioms taisyklėms ir principams, nors yra keli kritikai, teigiantys, kad 1 lygmens teisės aktai vis dar pernelyg smulkūs. Kad neviršytų to, kas būtina, Komisija 2 lygmens priemonės atidžiai įvertino pagal 3 lygmens komitetų technines konsultacijas ir konsultacijas su suinteresuotosiomis šalimis. Be to, į Europos Parlamento susirūpinimą dėl tinkamos institucinės pusiausvyros 2 lygmenyje išlaikymo atsižvelgta 2006 m. liepos mėn. susitarime dėl naujos reguliavimo procedūros su tikrinimu. Susitarus dėl techninių klausimų, Europos Parlamentui bus suteikti įgaliojimai tikrinti kvaziteisines priemones ir net sustabdyti jų priėmimą (komitologija). Trys ES institucijos taip pat susitarė, kad įgyvendinimo įgaliojimai Komisijai turėtų būti suteikti neribotam laikui – tai reiškia, kad dabar finansinių paslaugų direktyvose numatytos nuostatos peržiūrėti arba panaikinti įgaliojimų suteikimo nuostatas turi būti panaikintos³. Dabar be galo svarbu įvykdyti šį įsipareigojimą iki 2007 m. pabaigos ir pašalinti institucinį neapibrėžtumą.

3.2. 1 ir 2 lygmenų priemonių seka

Derybų dėl bendro sprendimo pagrindų teisės aktų ir jų priėmimo (1 lygmuo) bei įgyvendinimo priemonių (2 lygmuo) sekoje susidaro tam tikrų kliūčių ir nerealistišku tvarkaraščiu.

Praktikoje didelė perkėlimo į nacionalinę teisę laikotarpio, nustatyto 1 lygmens teisės aktuose, dalis skiriama įgyvendinimo priemonėms, be kurių valstybės narės negali veiksmingai tęsti perkėlimo į nacionalinę teisę, parengti. Tačiau priimant pagrindų teisės aktus apytikriai nustatyti derybų proceso 2 lygmenyje trukmę yra rizikinga. Dėl to kyla sunkumų nustatant pagrįstus terminus tiek valstybėms narėms teisės aktams į nacionalinę teisę perkelti, tiek sektoriui juos taikyti. Dėl to pratęsti Finansinių priemonių rinkų direktyvos (angl. MiFID) perkėlimo į nacionalinę teisę ir taikymo terminai.

Komisijos nuomone, būtina geriau suderinti teisės aktų ir jų įgyvendinimo priemonių priėmimo ir perkėlimo į nacionalinę teisę tvarkaraščius. Tai galėtų būti padaryta susiejant viso teisės aktų paketo perkėlimo į nacionalinę teisę terminą su paskutinių 1 lygmens teisės aktuose nustatytų įgyvendinimo priemonių priėmimu.

³ OL C 255, 2006 10 21, p. 1, žr. 3 punktą.

Taip pat, siekiant padidinti teisinį nuoseklumą ir supratimą, darbą su 1 ir 2 lygmens priemonėmis reikėtų kiek įmanoma derinti. 2 lygmens priemonės svarstant ankstyvajame proceso etape palengvėtų derybos dėl pagrindinio teisės akto, o bendru sprendimu teisės aktus priimančioms institucijoms būtų suteikta aiškumo apie pagrindinį būsimų įgyvendinimo priemonių turinį.

3.3. Geresnis reglamentavimas

Lamfalussy proceso metu pirmą kartą įvesti ir griežtai taikomi pagrįsto reglamentavimo principai: koncepcija „iš apačios į viršų“, viešos konsultacijos, poveikio vertinimas, ankstyvas ir visapusiškas rinkos profesionalų, vartotojų organizacijų ir nacionalinių reguliavimo institucijų dalyvavimas. Dėl šio proceso viešumo ir skaidrumo sumažėjo reguliuojamasis arbitražas, pagerėjo kokybė ir padidėjo ES politikos formavimo skaidrumas ir nuspėjamumas. Siekiant nesumenkinti šių laimėjimų, labai svarbu, kad valstybės narės, jei įmanoma, nekurtų papildomų nacionalinių taisyklių šalia tų, dėl kurių jau susitarta Europos lygmeniu (vadinamasi perteklinis reglamentavimas). Reglamentavimo rezultatai šioje rinkoje taip pat gerės drastiškai sumažinus perteklinį reglamentavimą ir dažniau pasitelkiant reglamentus (kaip siūlyta Lamfalussy ataskaitoje). Komisija prireikus pasiūlys reglamentus ir kuo daugiau įgyvendinimo priemonių. Kiek tai susiję su pertekliniu reglamentavimu, Komisija ir toliau laikysis tvirtos politikos, nustatytos MiFID įgyvendinimo direktyvos (2006/73/EB) 4 straipsnyje. Valstybės narės Komisijai turėtų tvirtai pagrįsti bet kokius galimus papildomus reikalavimus.

Konsultacijos

Suinteresuotosioms šalims sistemingos ir skaidrios konsultacijos yra labai priimtinos. Tačiau tam tikrais atvejais, visų pirma vertybinių popierių sektoriuje, rinkos dalyviai teigė, kad konsultacijų laikotarpiai per trumpi. Komisija svarstys, kaip užtikrinti tinkamą konsultacijai skirtą laiką ir techninio problemos sudėtingumo pusiausvyrą.

Siekiant skaidriai nustatyti politiką reikalingas visiškas konsultacijų rezultatų skaidrumas. Išskyrus atvejus, kai prašoma slaptumo, sistemingas atsiliepimų skelbimas turėtų tapti įprastas. Komisija skelbs suvestines svarstymų, surengtų per konsultacijas internete, ataskaitas ir ragina 3 lygmens komitetus taikyti tokią pat praktiką. Komisija vertina pastabas dėl teikiamų pasiūlymų projektų iš bet kokių šaltinių, bet prie siūlomų alternatyvų reikėtų pridėti pakankamą ir įtikinamą ekonominį pagrindą, o šiuo metu taip nėra.

Poveikio vertinimas

Poveikio vertinimas būtinas siekiant tiek įvertinti reglamentavimo poreikį, tiek užtikrinti kokybę. Dabar Komisija atlieka visų 1 lygmens teisės aktų poveikio vertinimą. Tačiau geresnis reglamentavimas yra holistinė koncepcija – siekiant optimalaus bendro rezultato pastangas turi dėti visos šalys. Komisija džiaugiasi, kad Europos Parlamentas dar kartą patvirtino išipareigojimą „atlikti poveikio tyrimus, kai jis iš esmės keičia pasiūlymą dėl teisės akto“⁴. Be to, ji ragina Tarybą, šiai teikiant esminius pakeitimus, ir 3 lygmens komitetus, šiems konsultuojant Komisiją, prie savo pasiūlymų taip pat pridėti išsamius poveikio vertinimus.

Komisijos nuomone, kadangi įgyvendinimo priemonės gali daryti didelį poveikį įvairioms suinteresuotosioms šalims, reikia rimtai apsvarstyti, ar nereikėtų įvertinti visų svarbių 2 lygmenyje pasiūlytų priemonių poveikio. Todėl Komisija vis labiau sieks dabartinę

⁴ Rezoliucija dėl finansinių paslaugų politikos (2007)0338.

poveikio vertinimo praktiką imti taikyti įgyvendinimo priemonėms, priimamoms per šiuos komitetus.

3.4. Teisės aktų vykdymas 4 lygmenyje. Perkėlimo į nacionalinę teisę skaidrumo didinimas

Pradėjus Lamfalussy procesą valstybių narių rezultatai laiku į nacionalinę teisę perkelti 1 ir 2 lygmenų teisės aktus nelabai pagerėjo. Vėlavimas į nacionalinę teisę perkelti Europos direktyvas Komisijai ir toliau kelia susirūpinimą, nes jis daro neigiamą poveikį tiek valstybėms narėms, tiek rinkoms. Kelios valstybės narės pakartotinai vėluoja.

Siekiant didinti skaidrumą nustatyti keli informacijos atskleidimo mechanizmai. Pavyzdžiui, KPD 144 straipsnyje nustatytas reikalavimas priežiūros institucijoms atskleisti informaciją apie KPD įgyvendinimą nacionalinėje teisėje ir nacionalinio pasirinkimo bei kompetencijos, numatytą šioje direktyvoje, pritaikymą. Siekiant sudaryti geresnes sąlygas jai nuosekliai įgyvendinti, CEBS sukūrė internetinę priežiūros institucijų informacijos atskleidimo sistemą⁵. Kadangi KPD visa taikoma tik nuo 2008 m. sausio 1 d., jos įgyvendinimas vis dar ankstyvajame etape.

Dukart per mėnesį savo tinklalapyje Komisija skelbia Finansinių paslaugų veiksmų plano (FPVP) direktyvų⁶ ir 1 bei 2 lygmenų Lamfalussy direktyvų⁷ perkėlimo į nacionalinę teisę rodiklius. Taip pat, remdamasi Komisijos valstybėms narėms teikiama klausimynais, Komisija skelbia apie MiFID perkėlimo į nacionalinę teisę padėtį.

Teisės aktų perkėlimo į nacionalinę teisę laikotarpiu Komisija intensyviai dirbo su nacionalinėmis administracijomis, be kita ko, rengdama perkėlimo į nacionalinę teisę seminarus, dvišalius ir daugiašalius susitikimus bei orientuodama kitomis priemonėmis (pvz., neįpareigojančios aiškinamosios gairės ir internetiniai klausimų ir atsakymų moduliai). Ši praktika bus taikoma ir toliau. Be to, netrukus bet kokiai valstybei narei, vėluojančiai įgyvendinti teisės aktus, Komisija pradės pažeidimo procedūras pagal EB sutarties 226 straipsnį. Tam, kad būtų lengviau patikrinti, Komisija taip pat prašo valstybes nares pateikti perkėlimo į nacionalinę teisę lenteles. Be to, sistemškai kartu bus ir įpareigojimas kiekviename naujame direktyvos pasiūlyme pateikti atitikmenų lentelę.

4. BENDRADARBIAVIMAS IR KONVERGENCIJA PRIEŽIŪROS SRITYJE

4.1. Dabartinės padėties vertinimas

Pagrindinis Lamfalussy proceso tikslas – skatinti priežiūros konvergenciją ir bendradarbiavimą. Tai – vienas iš naujoviškiausių Lamfalussy struktūros elementų.

Vienodinant priežiūros praktiką visose valstybėse narėse, turėtų būti priimti nuoseklūs reglamentavimo ir priežiūros sprendimai ir nuosekliai taikomi vietoje. Tam gali prireikti, kad 3 lygmens ES priežiūros institucijos pritartų bendrosioms neįpareigojančioms gairėms ir rekomendacijoms ir jas taikytų.

Priežiūros konvergencijai ir bendradarbiavimui sustiprinti yra kelios priemonės. Pavyzdžiui: tarpininkavimas, užduočių perdavimas, racionalizuoto pranešimų teikimo reikalavimai ir dalijimosi informacija bei duomenimis susitarimai. Svarbų vaidmenį plėtojant bendrus priežiūros principus taip pat gali vaidinti mokymo programos ir priežiūros institucijų keitimasis darbuotojais.

⁵ Panašią nuostatą Komisija įterpė į „Mokumas II“ pasiūlymą (30 straipsnis).

⁶ http://ec.europa.eu/internal_market/finances/actionplan/index_en.htm#transposition.

⁷ http://ec.europa.eu/internal_market/securities/transposition/index_en.htm.

Nepaisant 3 lygmens komitetų pastangų nustatyti priemones, būtinas šiam tikslui pasiekti, rezultatai ne visuomet atitiko lūkesčius. Svarbūs priežiūros klausimai be reikalo blokuoti.

CEBS gavo sunkią užduotį pagal MiFID nustatyti bendrą pranešimo apie sandorius formatą ir tam tikru mastu vėlavo nustatyti keitimosi pranešimais apie sandorius mechanizmą. Bankininkystės sektoriuje finansų ministrų prašytos bendros pranešimų teikimo sistemos rezultatas – painiava, o ne racionalizavimas, supaprastinimas ir vienuarūšiškumas, kurio reikia šiai rinkai. CEBS patyrė mišrių kapitalo priemonių rizikos ribojimo konvergencijos sunkumų ir norėtų, kad Komisija tiesiogiai pereitų prie naujų teisės aktų. Tarpininkavimo procedūrų įvedimas taip pat iki šiol nebuvo rezultatyvus, nes jomis nepasinaudota.

Kartais 3 lygmens komitetai neturi visų galimybių pasiekti rezultatų, kurių iš jų tikimasi. Reikia stipresnės politinės varomosios jėgos. Kita vertus, kadangi priežiūros institucijos pirmiausia turi nacionalinę atsakomybę, jos nebūtinai turi pakankamus įgaliojimus arba paskatas siekti Europos lygmens konvergencijos.

Komisija nustatė kelias politikos sritis priežiūros konvergencijai didinti. Komisija tikisi kuo daugiau šių pokyčių įgyvendinti per 2008 metus.

4.2. 3 lygmens stiprinimas

4.2.1. 3 lygmens komitetų politinės atskaitomybės didinimas

3 lygmens komitetai Komisijai atskaitingi, kaip numatyta jų steigimo sprendimuose. Jų nariai nacionaliniu lygmeniu atskaitingi savo vyriausybėms ir (arba) parlamentams. Daug nacionalinių priežiūros institucijų nepajėgios atlikti savo 3 lygmens užduočių. Jei priežiūros institucijų įpareigojimai pagal nacionalinę teisę nesutampa su neįpareigojančiomis 3 lygmens priemonėmis, priežiūros institucijos laikysis nacionalinių įpareigojimų.

Turėdamos omenyje 3 lygmens komitetų uždavinio svarbą priežiūros konvergencijai Europos Sąjungoje, bet nepažeisdamos priežiūros institucijų nepriklausomybės, Europos institucijos turėtų išsakyti savo politinius lūkesčius, susijusius su pagrindiniais rezultatais, kurių komitetai turi pasiekti per standartinį ateinančių laikotarpį (pvz., dvejus metus). Joms taip pat turėtų būti suteikti įgaliojimai reguliariai vertinti 3 lygmens komitetų veiklos rezultatus.

To turėtų būti pasiekta dviem etapais.

Pirma, remdamiesi Komisijos tekstu, jai iš anksto pasikonsultavus su 3 lygmens komitetais, Europos Parlamentas ir ECOFIN taryba galėtų kartu priimti trumpą politinį pareiškimą, kuriame būtų nurodyti pagrindiniai rezultatai, kurių per ateinančių laikotarpį tikimasi iš 3 lygmens komitetų.

Antra, per tą laikotarpį ir jo pabaigoje 3 lygmens komitetai Komisijai, Europos Parlamentui ir Tarybai praneštų apie pasiekimus arba, atsižvelgiant į situaciją, priežastis, dėl kurių nustatyti tikslai nepasiekti. Pastaruoju atveju jų būtų prašoma pateikti išsamius paaiškinimus, be kita ko, nurodant visas reikalavimų nesilaikančias priežiūros institucijas. Jei 3 lygmenyje pažanga dėl konkrečios mandate nurodytos iniciatyvos neįmanoma, praktiškai lieka trys galimybės: i) *status quo* be tolesnių pokyčių; ii) tą priemonę išplėsti iki Komisijos komitologijos priemonės su prielaida, kad jai taikomi perduotieji įgaliojimai; iii) jei neatitinkamos ii punkto sąlygos ir jei klausimas pakankamai svarbus, svarstyti 1 lygmens dalinio pakeitimo priėmimą.

Taikant šią bendrąją koncepciją padidėtų politinis spaudimas 3 lygmens komitetams pasiekti rezultatų ir būtų sustiprintos 3 lygmens komitetų pirmininkų pozicijos. Dėl to labai padidėtų Lamfalussy proceso veiksmingumas ir sustiprėtų tarpusavio spaudimas komitetų nariams.

Valstybės narės, kurios reguliavimo arba priežiūros institucija būtų mažuma, galėtų būti paprašyta pateikti papildomų paaiškinimų.

Be to, nacionaliniu lygmeniu reikėtų į nacionalinių priežiūros institucijų steigiamuosius įstatus įterpti reikalavimą bendradarbiauti su kitomis priežiūros institucijomis siekiant didinti Europos priežiūros konvergenciją. Komisija pritaria IIMG rekomendacijai, kad „prie atitinkamų priežiūros institucijų uždavinių turėtų būti pridėta aiški užduotis remti Europos konvergencijos procesą“. Tam spalio mėn. jau pritarė ECOFIN taryba, paraginusi valstybės nares nuspręsti, ar įtraukti ES aspektą į nacionalinius priežiūros institucijų mandatus, ir atsižvelgti į finansinio stabilumo reikalus visose valstybėse narėse iki 2007 m. pabaigos.

4.2.2. Teisinio 3 lygmens komitetų statuso stiprinimas

Komisijos sprendimuose, kuriais įsteigiami 3 lygmens komitetai, nepakankamai atsižvelgta į jų svarbą vis labiau integruotoje Europos finansų rinkoje. Kiekvieno komiteto paskirtis skirtinguose sprendimuose šiek tiek skiriasi, atsižvelgiant į problemas ir politinius susitarimus, kurie laikui bėgant keitėsi. Logiškai visi trys turėtų būti nuoseklūs.

Apskritai tikimasi, kad komitetai atliks trijų rūšių funkcijas. Vis dėlto visuose trijuose sprendimuose gerai nustatyta tik konsultavimo užduotis. Bet CEBS ir CEIOPS indėlis į nuoseklų įgyvendinimą ir jų vaidmuo vienodinant priežiūros praktiką tik paminėtas. Reikalavimas 3 lygmens komitetams stiprinti bendradarbiavimą priežiūros srityje CEBS atveju tik paminėtas.

Tai yra trūkumai. Pavyzdžiui, dėl to, kad CESR įsteigimo sprendime nepaminėta priežiūros konvergencija ir bendradarbiavimas, šio komiteto vaidmuo negali būti nurodytas 1 lygmens direktyvose.

Komisija apsvaustys, kokie galiojančios teisinės sistemos pakeitimai tiktų. Būtų įmanoma: i) iš dalies keisti Komisijos sprendimus, kuriais įsteigti 3 lygmens komitetai, siekiant suvienodinti jų funkcijas dėl tarpsektorinės konvergencijos ir nuoseklumo; ii) iš dalies keisti atitinkamas 1 lygmens direktyvas siekiant labai sugriežtinti bendradarbiavimo reikalavimus ir padidinti 3 lygmens komitetams priskiriamą priežiūros kompetenciją. Pirmasis žingsnis žengtas pateikus direktyvos „Mokumas II“ pasiūlymą, kurios veiklos nuostatose aiškiai daroma nuoroda į CEIOPS ir jam suteikiamos tarpininkavimo užduotys ir vienas specifinis sprendimų priėmimo įgaliojimas⁸. Komisija svarstys, kaip ši koncepcija taip pat galėtų būti pritaikyta CEBS ir CESR.

4.3. Abipusio pasitikėjimo kūrimas geresniam įgyvendinimui užtikrinti. Praktinės kliūtys Europos ir nacionaliniu lygmenimis

4.3.1. Sprendimų priėmimo procesai 3 lygmens komitetuose

Paprastai 3 lygmens komitetų priimtuose dokumentuose numatomi sprendimai, priimami bendru sutarimu. Tai pasakytina apie standartų ir (arba) gairių bei sprendimų dėl veiklos projektų įgyvendinimo priėmimą. Vienintelė išimtis, kai sprendimams priimti nereikia bendro sutarimo, yra techninių konsultacijų teikimas Komisijai, kai sprendimus galima priimti kvalifikuotąja balsų dauguma. Iki šiol 3 lygmens komitetai apskritai veikė bendro sutarimo pagrindu ir nė karto nepasinaudojo kvalifikuotosios balsų daugumos galimybe.

⁸ Iš CEIOPS reikalaujama tarpininkauti priežiūros institucijoms, jei jos negali susitarti dėl draudimo įmonės rizikos vidaus modelio patvirtinimo; jis gali priimti įpareigojančius sprendimus, kad nustatytų, kuri institucija turėtų prisiimti tarptautinės draudimo grupės priežiūros institucijos funkciją ir atsakomybę.

Bendru sutarimu priimti sprendimai yra pakankamai reikšmingi. Tačiau priimant tokius sprendimus rezultatas gali būti, kad priimami mažiausio bendro vardiklio sprendimai arba blogiausiu atveju nepriimamas joks sprendimas. Kai sprendimui priimti komitetai negali pasiekti bendro sutarimo, jie kreipiasi į Komisiją siekdami rasti sprendimus kartais labai techniniais klausimais, pvz., tam tikri klausimai dėl MiFID optimalaus vykdymo taisyklių taikymo, filialų priežiūros tvarkos arba pranešimų apie sandorius.

Labai svarbu papildomai didinti 3 lygmens komitetų sprendimų priėmimo procedūrų veiksmingumą ir rezultatyvumą. Į jų įstatus galima būtų įtraukti kvalifikuotosios balsų daugumos galimybę tiems atvejams, kai jie Europos Komisiją konsultuoja visais klausimais ir dėl bet kokių priemonių Europos priežiūros praktikos konvergencijai skatinti. Taryba ir Europos Parlamentas turėtų pritarti bendrai deklaracijai, pagal kurią 3 lygmens komitetai šiuo požiūriu iš dalies pakeistų savo sprendimų priėmimo procedūras. Kita vertus, jei tai neįmanoma, Komisijos sprendimai, kuriais įsteigiami 3 lygmens komitetai, galėtų būti šiuo požiūriu pakeisti.

Komisijos nuomone, taip pat būtų naudinga 3 lygmens komitetų nariams susitarti, kad mažumą sudarantys nariai sutiktų vykdyti daugumos sprendimus. Tokiame išipareigojime, be kita ko, galėtų būti numatyta apsaugos sąlyga, pagal kurią 3 lygmens komitetų nariams būtų leidžiama nesutikti taikyti orientacinius ir (arba) neįpareigojančius standartus tam tikromis aiškiai nustatytomis aplinkybėmis, pvz., jei siūloma priemonė viršija nacionalinę teisinę kompetenciją. Tokiais atvejais komiteto narys galėtų būti įpareigojamas pateikti teisinės neatitikties aptariamoms rekomendacijoms arba gairėms priežastis. Taip pat tokie komiteto nariai aiškų paaiškinimą turėtų pateikti 3 lygmens ataskaitose Europos institucijoms; šis paaiškinimas turėtų būti paskelbtas.

Jei komiteto narys netaiko priemonės, dėl kurios susitarta 3 lygmens komitete, ir nesilaiko sąlygų, kuriomis jam šis sprendimas būtų netaikomas (arba net atsisako jį taikyti arba tai paaiškinti), Komisija ragintų 3 lygmens komitetą savo įstatuose numatyti kokią nors drausminamąją priemonę.

4.3.2. *Igyvendinimas nacionaliniu lygmeniu*

Kad ir kokios formos bebūtų, 3 lygmenyje priimti sprendimai yra neįpareigojantys. Ekspertų komiteto nuomone, nors ir neįpareigojantys, tokie sprendimai „akivaizdžiai yra labai reikšmingi“. Tačiau iki šiol ne visada taip buvo. Patirtis įtikinamai rodo, kad priemonės, dėl kurių susitariama 3 lygmenyje, nėra pakankamai nuosekliai taikomos nacionalinių priežiūros institucijų kasdienėje priežiūros praktikoje⁹. Tai kartais patvirtina faktas, kad kai kurios reguliavimo institucijos nacionaliniu lygiu teikia gaires, kurios skiriasi nuo gairių, dėl kurių susitarta 3 lygmens komitetuose. Rinkos dalyviams tokia gairių daugybė kelia sumaištį; tai daro poveikį rinkų integracijai ir trukdo veiksmingai taikyti Bendrijos teisę. Todėl Komisija laikosi nuomonės, kad tose srityse, kuriose pateiktos 3 lygmens gairės, nacionalinės reguliavimo institucijos jokių papildomų priemonių neturėtų priimti.

Nors 3 lygmens komitetams politiškai neįmanoma suteikti tam tikrų nepriklausomų reglamentavimo įgaliojimų, kyla praktinė problema – kaip neįpareigojančiais aktais užtikrinti valstybių narių reguliavimo ir priežiūros institucijų atitiktį 3 lygmens priemonėms. Valstybės narės savo priežiūros ir (arba) reguliavimo institucijų turėtų prašyti sutikti iki galo taikyti 3 lygmens bendruosius standartus ir gaires ir tai patvirtinti ECOFIN deklaracijoje.

⁹ CEBS pasiektos priežiūros konvergencijos laipsnis sektoriuje įvertintas kaip gana prastas (2006–2007 m. *CEBS Performance Assessment Online Study*).

4.3.2.1. Nacionalinių priežiūros institucijų įgaliojimai ir sankcijos

Kai kuriuose finansinių paslaugų teisės aktuose išvardyti būtiniausi įgaliojimai, kuriuos turėtų turėti priežiūros institucijos. Būtent taip yra vertybinių popierių sektoriuje. Bankininkystės direktyvoje išvardyti platūs specifiniai priežiūros institucijų įgaliojimai. Nacionalinėms reguliavimo institucijoms, visų pirma vertybinių popierių sektoriuje, identišku priežiūros įgaliojimų tiek ES direktyvoms, tiek 3 lygmens standartams ir (arba) gairėms įgyvendinti nereikia. Tačiau šios nacionalinės institucijos turėtų turėti būtiniausius įgaliojimus ir priemones (įskaitant sankcijas), reikiamus ir pakankamus įsipareigojimams vykdyti. Tai būtina, kad būtų veiksmingi buveinės ir priimančiosios valstybių narių santykiai.

Komisija ir trys 3 lygmens komitetai analizuoja, kada taisyklių, įgaliojimų ir praktikos konvergencija skirtingose valstybėse narėse yra pakankama. Iš pirmųjų rezultatų matyti dideli tiek nacionalinių teisinių įgaliojimų ir jų praktinio taikymo nuokrypiai. Visų pirma labai skiriasi sankcionavimo įgaliojimų ir nuobaudų apimtis. Pavyzdžiui, vertinga priežiūros institucijų įgaliojimų pagal Prospekto ir Piktnaudžiavimo rinka direktyvas padėties analizė, kurią CESR peržiūros grupė atliko 2007 m. birželio mėn., parodė, kad šioje srityje padėtis valstybėse narėse labai skiriasi.

Siekdama spręsti šią problemą, Komisija pradės platų tarpsektorinį priežiūros įgaliojimų ir sankcijų sistemų tyrimą vertybinių popierių, bankininkystės ir draudimo sektoriuose, kad nustatytų, kada nevienodi įgaliojimai galėtų trukdyti reguliavimo institucijų bendradarbiavimui. Be to, Komisija apsvarstys poreikį stiprinti būtiniausių priežiūros įgaliojimų nuostatas 1 lygmens teisės aktuose. Sankcijų srityje būtina kur kas didesnė konvergencija, kaip ir politinė diskusija, ar apskritai Europos sankcionavimo schemas nėra per silpnos tarpvalstybiniais atvejais.

4.3.2.2. Nacionalinių priežiūros institucijų veiklos nepriklausomybė

Veiksminga Europos priežiūros sistema reiškia aiškia priežiūros institucijų atsakomybę bei tikslus ir reikalavimus užduotis atlikti skaidriai, nepriklausomai ir atskaitingai.

Veiklos nepriklausomybė turi keturis pagrindinius matmenis: institucinį, reguliavimo, priežiūros ir biudžeto. Pirmia, priežiūros institucijos, vykdydamos įgaliojimus ir funkcijas, turėtų būti nepriklausomos tiek nuo politinės valdžios institucijų, tiek nuo nevalstybinių subjektų kišimosi. Antra, priežiūros institucijos turėtų turėti pakankamą autonomiją nustatydamos technines rizikos ribojimo taisykles. Trečia, priežiūros institucijos, vykdydamos licencijų išdavimo, tikrinimo, sankcionavimo ir sprendimų vykdymo užtikrinimo veiklą, turėtų gebėti priimti sprendimus ir naudotis įgaliojimais nepriklausomai ir nediskriminuojamai. Galiausiai priežiūros institucijos turėtų turėti pakankamai lankstumo, nustatydamos biudžeto poreikius.

Nors priežiūros nepriklausomybė ir atskaitomybė darosi vis svarbesnės, šiuos pokyčius nustelbia pasitaikantys faktai, kai politikai kai kuriose ES šalyse priežiūros institucijoms suteikia nepakankamai visišką veiklos nepriklausomybę.

Tokia padėtis gali kelti nerimą. Komisija geriau informuos valstybes nares apie padėtį ES ir paragins jas priimti tuos pagrindinius principus nacionalinių priežiūros institucijų veiklos nepriklausomybei užtikrinti. Komisija stebės pažangą, pasiektą suteikiant veiklos nepriklausomybę, ir visuomet siūlys tinkamus veiksmus, jei per trumpąjį laikotarpį nebus pasiekta didelė pažanga.

4.3.2.3. Buveinės ir priimančiosios valstybių narių reguliavimo institucijų bendradarbiavimas

Užduočių ir atsakomybės perdavimas yra svarbi tarpvalstybinės priežiūros ir ES priežiūros institucijų bendradarbiavimo veikimo optimizavimo priemonė. Kaip pažymėjo Ekonomikos ir

finansų komitetas, toks perdavimas galėtų būti paskata priimančiosioms šalims pasirašyti bendradarbiavimo susitarimą, kuris gali būti įgyvendintas kilus galimai finansinei krizei.

Tarpvalstybiniam užduočių perdavimui vykdyti reikia teisinių nuostatų. Komisija svarsto aiškių teisinių nuostatų, kuriomis priežiūros institucijoms būtų leidžiama užduotis perduoti kitos valstybės narės priežiūros institucijai, kaip numatyta KPD (131 straipsnis) ir Prospekto direktyvos (2003/71/EB) 13 straipsnyje, įvedimą.

Buveinės ir priimančiosios valstybių narių reguliavimo įstaigų bendradarbiavimą reikėtų papildomai stiprinti tarpvalstybinių grupių priežiūros srityje. Šio pobūdžio darbas buvo atliekamas bankų priežiūros srityje nuo 1992 m. ir dabar taikant MiFID atliekamas filialų atveju. Šalia galiojančių teisės aktų 3 lygmens komitetai turėtų vaidinti pagrindinį vaidmenį skatinant abipusį pasitikėjimą ir užtikrinant vienodas sąlygas. Tai galėtų būti daroma, pvz., kuriant daugiašalius priežiūros institucijų susitarimo memorandumus ir (arba) bendruosius tokių memorandumų šablonus, pagrindinį dėmesį skiriant praktiniam 1 ir 2 lygmenų teisės aktų tam tikrų nuostatų taikymui. Bankininkystės srityje Komisija svarsto buveinės ir priimančiosios šalių pusiausvyros koregavimą Kapitalo poreikio direktyvoje. 2007 m. spalio mėn. ECOFIN taryba paragino Komisiją išnagrinėti galimus patobulinimus teisinių priežiūros institucijų išipareigojimų keistis informacija ir bendradarbiauti pobūdžiui ir mastui paaiškinti bei šiais aspektais: padidinti priimančiųjų šalių teisę į informaciją ir aktyvumą, paaiškinti konsoliduojančiųjų priežiūros institucijų vaidmenį ir palengvinti sąlygas reikiamoms institucijoms laiku ištraukti į kritinę situaciją. Komisija išnagrinės ir Ekonomikos ir finansų komitetui iki 2007 m. pabaigos praneš, ar būtina keisti teisės aktus. Be kita ko, bus griežtinamas teisinis reikalavimas priežiūros institucijoms bendradarbiauti ir keistis informacija.

Sustiprinus pagrindinės tarpvalstybinių finansų įstaigų priežiūros institucijos¹⁰ vaidmenį ir įgaliojimus taip pat gali labai padidėti dabartinės priežiūros sistemos veiksmingumas. Tarpvalstybinių bankų atžvilgiu Kapitalo poreikio direktyva žengti pirmieji žingsniai. Komisija privalo užtikrinti, kad šis pagrindinių priežiūros institucijų vaidmuo ir įgaliojimai atitiktų rinkų pokyčius ir prireikus būtų atnaujinami ir stiprinami. Todėl Komisija 2008 m. spalio mėn. ketina pateikti teisės aktų pasiūlymus pagrindinės tarpvalstybinių bankų grupių priežiūros institucijos įgaliojimams sustiprinti. Šiais pakeitimais dabartiniai įgaliojimai bus išplėsti ir aprėps 2 pakopos (angl. *Pillar 2*) sprendimus bei pranešimų teikimo reikalavimus, taikomus tarpvalstybinėms bankų ir investicinių įmonių grupėms. Pagrindinės tarpvalstybinės finansinės grupės priežiūros institucijos vaidmens stiprinimas yra tvirtai susijęs su kolegijos, sudarytos iš visų reikiamų priimančiosios šalies tos grupės priežiūros institucijų, tinkamu veikimu.

4.4. Priežiūros institucijų kolegijos

Tarpvalstybinių grupių priežiūra ir konvergencija ES priežiūros sistemoje būtų labai sustiprinta, jei siekiant palengvinti priežiūros institucijų, prižiūrinčių tam tikras tarpvalstybines įmones, bendradarbiavimą egzistuočių priežiūros institucijų kolegijos. Bankininkystės srityje jau yra teigiamos patirties; šios patirties atsiranda ir draudimo sektoriuje. Kolegijos sudaro tvirtą pagrindą, reikalingą dabartinėms ir problemoms, susijusioms su buveinės ir priimančiosios šalių kompetencija, išspręsti. Kuriant tam tikrą bendrąją rizikos vertinimo politiką ir kartu dalijantis reikiamais su aptariama finansine grupe susijusiais duomenimis, jos galėtų būti forumas atsiradus pirmiesiems galimų sunkumų tam

¹⁰ Kapitalo poreikio direktyvoje – konsoliduojančioji priežiūros institucija, Finansinių konglomeratų direktyvoje – koordinuojančioji priežiūros institucija, o „Mokumas II“ pasiūlyme – grupės priežiūros institucija.

tikroje įstaigoje ženklams ir taip pagerinti krizės valdymą, kaip siūlo Ekonomikos ir finansų komitetas. Priežiūros institucijų kolegijos taip pat gali skatinti dažniau perduoti užduotis ir atsakomybę.

Tam, kad priežiūros institucijų kolegijos veiktų optimaliai, reikia teisinio pagrindo ES direktyvose ir tam tikrų taikomos koncepcijos pakeitimų. Tais atvejais, kai sutarimas nepasiekiamas, reikalingos aiškios vidaus sprendimų priėmimo procedūros. Taip pat reikėtų nustatyti reikalavimą, kad visi dalyviai laikytųsi kolegijos sprendimų. 3 lygmens komitetai turėtų parengti bendruosius kolegijų veiklos, jų pagrindinės priežiūros institucijos ir susijusių priimančiųjų priežiūros institucijų atsakomybės standartus.

4.5. Tarpsektorinis bendradarbiavimas

Tarpsektorinis 3 lygmens komitetų bendradarbiavimas pagrįstas jungtiniu bendradarbiavimo protokolu, kurį 2005 m. lapkričio mėn. pasirašė CESR, CEBS ir CEIOPS. Bendradarbiavimas numatytas tik tais atvejais, kai iš bendrų veiksmų tikimasi pridėtinės vertės, t. y. kai: i) yra didelė trikdomo reguliuojamojo arbitražo rizika, ii) tarpsektorinis bendradarbiavimas teikia akivaizdžios naudos veiksmingai vykdant priežiūros veiklą, iii) 3 lygmens komitetų bendradarbiavimas galėtų teikti realių rezultatų. 3 lygmens komitetai nuo 2006 m. susitarė dėl jungtinių metinių darbo programų.

Vienas iš metinių jungtinių darbo programų prioritetų nuo 2006 m. buvo finansiniai konglomeratai. 2006 m. 3 lygmens komitetai įsteigė Laikinąjį darbo komitetą finansinių konglomeratų klausimais (angl. *Interim Working Committee on Financial Conglomerates*, IWCFC). Dabar šis komitetas jau veikia. Jis dirba pagal kelis mandatus. Dar per anksti nuspręsti, ar reikia kokių nors patobulinimų. Per ateinančius mėnesius Komisija peržiūrės Konglomeratų direktyvos (2002/87/EB) veikimą ir ketina nagrinėti IWCFC statusą.

Dar vienas Komisijos prioritetas – kurti bendruosius pranešimų teikimo standartus. Pagal 2007 m. jungtinę darbo programą 3 lygmens komitetai pateiks ataskaitą šiuo klausimu ir išanalizuos, ar šioje srityje reikia papildomų veiksmų.

4.6. Krizių valdymas

Visi trys 3 lygmens komitetai turėtų būti pasirengę veiksmingai ir bendrai veikti didelio rinkos sutrikimo arba finansinės krizės atveju. Greito informacijos apie krizę teikimo procedūromis reikėtų užtikrinti, kad visos ES priežiūros institucijos būtų informuojamos apie įvykius.

4.7. Ištekliai ir biudžetas

3 lygmens komitetus finansuoja jų nariai, kasmet teikdami įnašus į komitetų biudžetus pagal savo vidaus darbo tvarkos taisykles, kuriose apibrėžiamas įnašų apskaičiavimas ir mokėjimo sąlygos. Tačiau 3 lygmens komitetams vis didėja spaudimas finansuoti projektus, kurie tiesiogiai susiję su teisiniais įpareigojimais pagal ES reglamentavimo sistemą. Pavyzdžiui, keitimosi pranešimais apie sandorius mechanizmo, kurį CESR nustato pagal MiFID, nuolatinio darbo finansavimas.

Dar viena būtinybė – sukurti bendruosius finansinės priežiūros principus visose priežiūros srityse. Viena praktiškai įgyvendinama idėja – 3 lygmens komitetams sukurti bendrus tarpsektorinius aprėpiančius visą Europą mokymo gebėjimus. Tokia platforma turėtų būti sudarytos sąlygos nacionalinių priežiūros institucijų darbuotojams gilinti žinias apie ES reguliavimo procesus, dalytis praktine patirtimi iš įprastinės priežiūros veiklos ir vystyti bendrąją praktiką.

Skatinant bendruosius priežiūros principus ES, bendrosios mokymo programos galėtų būti laipsniškai plečiamos, kad būtų pradėtos taikyti pareigūnams iš trečiųjų šalių, kuriantiems savo reguliavimo sistemas. Jų dalyvavimas mokymo programose galėtų būti sutelktas ties informavimu apie ES reguliavimo sistemą ir jų žinių šioje srityje gilinimu, taip padedant propaguoti ES reguliavimo koncepciją kaip tarptautinę gerąją patirtį tvariam pasaulio reguliavimo institucijų tarpusavio tinklui sukurti.

Komisijos nuomone, tam tikra finansinė parama gali būti tinkama Europos priežiūros konvergencijai skatinti, su sąlyga, kad ji atitiktų galiojančias ES reglamentavimo ir biudžetines nuostatas. Komisija nagrinėja galimas tam tikrų projektų, tiesiogiai susijusių su teisiniais įpareigojimais pagal galiojančias direktyvas, ir pirmosios instancijos ES priežiūros institucijų ir vėliau nepriklausančių ES priežiūros institucijų darbuotojų tarpsektorinių mokymo schemų dalinio finansavimo sąlygas. Komisija išnagrinės 3 lygmens komitetų ketinimus ir, jei jie įgyvendinami atsižvelgiant į esamus reglamentavimo ir biudžetinius suvaržymus, 2008 m. pateiks konkretų pasiūlymą.

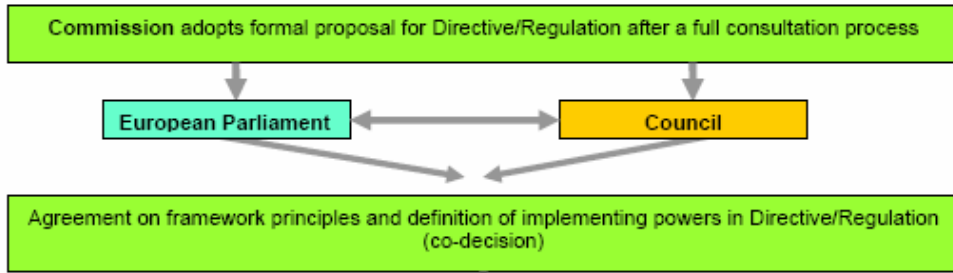
5. IŠVADOS

Naujausia finansų rinkų krizė akivaizdžiai parodė, kad finansų rinkos vis labiau siejasi tarpusavyje ir globalizuojasi. Nors rizika plačiai išskirstyta, Europos finansų sektorius nukentėjo. Džiugina tai, kad iki šiol didelių sistemingų tarpvalstybinių padarinių nepatirta. Šis naujusias faktas dar labiau akcentuoja tai, kad reikia visiems vienodos reglamentavimo ir priežiūros koncepcijos – patikimų rizikos ribojimo taisyklių ir nuoseklios priežiūros koncepcijos. Šiuo požiūriu pagrindinį vaidmenį turi vaidinti 3 lygmens komitetai ir nacionalinės priežiūros institucijos. Tarp klausimų, kuriuos Komisija kartu su kitais ES ir tarptautiniais subjektais nagrinės 2008 m. ir kurie susiję su šiuo komunikatu, bus priežiūros konvergencija finansų sektoriuje, visų pirma poreikis išnagrinėti, kaip stiprinti priežiūros institucijų bendradarbiavimą.

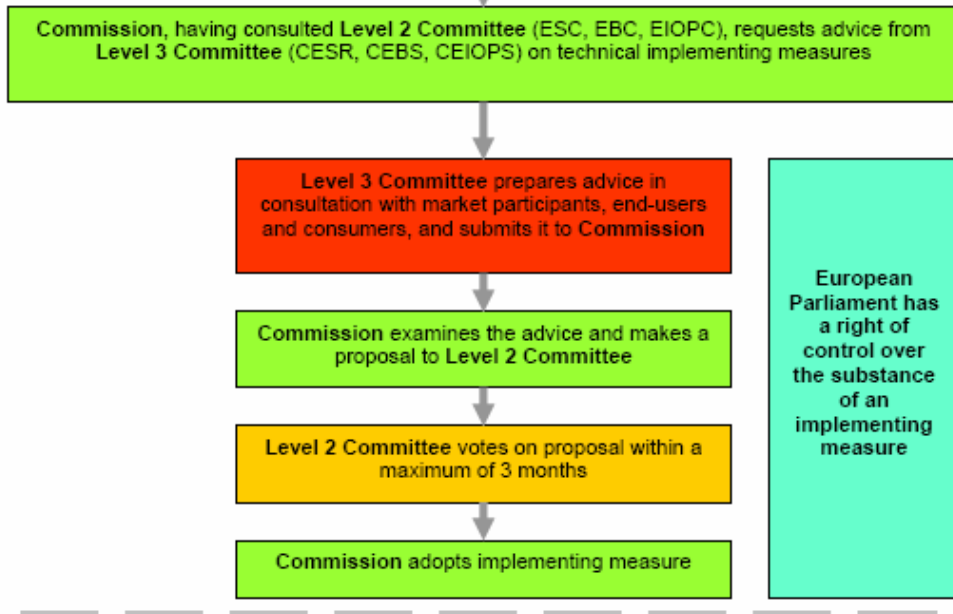
Todėl Komisija ragina Tarybą, Europos Parlamentą ir 2 bei 3 lygmens komitetus, siekiant didesnės priežiūros praktikos ES konvergencijos, kaip prioritetines paremti iniciatyvas, bendrais bruožais apibūdintas šiame komunikate. Ji ketina ir toliau stebėti šių iniciatyvų įgyvendinimą ir bendrą Lamfalussy sistemos veikimą, siekdama užtikrinti, kad ji ir toliau būtų visiškai pritaikyta prie rinkos pokyčių ir atitiktų paskirtį.

ANNEX I: THE FOUR-LEVEL PROCESS

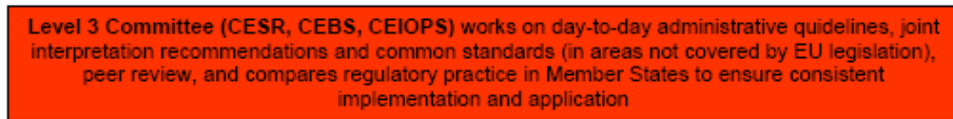
Level 1

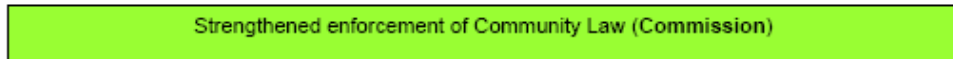
Level 2

Level 3

Level 4

ANNEX II: Achievements

Securities

Level 1 "framework" legislation

- Directive of the European Parliament and of the Council of 21 April 2004 on markets in financial instruments amending Council Directives 85/611/EEC and 93/6/EEC and Directive 2000/12/EC of the European Parliament and of the Council and repealing Council Directive 93/22/EEC (2004/39/EC)
- Directive of the European Parliament and of the Council of 28 January 2003 on insider dealing and market manipulation (market abuse) (2003/6/EC)
- Directive of the European Parliament and of the Council of 4 November 2003 on the prospectus to be published when securities are offered to the public or admitted to trading and amending Directive 2001/34/EC (2003/71/EC)
- Directive of the European Parliament and of the Council of 15 December 2004 on the harmonisation of transparency requirements in relation to information about issuers whose securities are admitted to trading on a regulated market and amending Directive 2001/34/EC (2004/109/EC)

Level 2 "implementing" legislation

- Commission Directive of 22 December 2003 implementing Directive 2003/6/EC of the European Parliament and of the Council as regards the definition and public disclosure of inside information and the definition of market manipulation (2003/124/EC)
- Commission Directive of 22 December 2003 implementing Directive 2003/6/EC of the European Parliament and of the Council as regards the fair presentation of investment recommendations and the disclosure of conflicts of interest (2003/125/EC)
- Commission Regulation of 22 December 2003 implementing Directive 2003/6/EC of the European Parliament and of the Council as regards exemptions for buy-back programmes and stabilisation of financial instruments ((EC) No 2273/2003)

- Commission Directive of 29 April 2004 implementing Directive 2003/6/EC of the European Parliament and of the Council as regards accepted market practices, the definition of inside information in relation to derivatives on commodities, the drawing up of lists of insiders, the notification of managers' transactions and the notification of suspicious transactions (2004/72/EC)
- Commission Regulation of 29 April 2004 implementing Directive 2003/71/EC of the European Parliament and of the Council as regards information contained in prospectuses as well as the format, incorporation by reference and publication of such prospectuses and dissemination of advertisements ((EC) No 809/2004)
- Commission Directive of 8 March 2007 laying down detailed rules for the implementation of certain provisions of Directive 2004/109/EC on the harmonisation of transparency requirements in relation to information about issuers whose securities are admitted to trading on a regulated market (2007/14/EC)
- Commission Directive of 10 August 2006 implementing Directive 2004/39/EC of the European Parliament and of the Council as regards organisational requirements and operating conditions for investment firms and defined terms for the purposes of that Directive (2006/73/EC)
- Commission Regulation of 10 August 2006 implementing Directive 2004/39/EC of the European Parliament and of the Council as regards record-keeping obligations for investment firms, transaction reporting, market transparency, admission of financial instruments to trading, and defined terms for the purposes of that Directive ((EC) No 1287/2006)

Level 3 measures

- Stabilisation and Allotment – European Supervisory Approach; CESR/02-020b (9/4/2002)

- A European Regime of Investor Protection – The Harmonisation of Conduct of Business Rules; CESR/01-014d (9/4/2002)
- A European Regime of Investor Protection – The Professional and Counterparty Regimes; CESR/02-098b) (8/7/2002)
- Standards for Alternative Trading Systems; CESR/02-086b (8/7/2002)
- Standard No. 1 on Financial Information; CESR/03-073 (1/3/2003)
- Recommendation for additional guidance regarding the implementation of International Financial Reporting Standards (IFRS); CESR/03-323e (31/12/2003)
- Standard No. 2 on Financial Information - Co-ordination of enforcement activities; CESR / 03-317c (22/04/2004)
- Standards for securities clearing and settlement systems in the European Union; CESR/04-561 (4/4/2006) (22/10/2004)
- CESR's guidelines for supervisors regarding the transitional provisions of the amending UCITS Directives (2001/107/EC and 2001/108/EC); CESR/04-434b (3/02/2005)
- CESR's recommendations for the consistent implementation of the European Commission's Regulation on Prospectuses n° 809/2004; CESR/05-054b (10/02/2005)
- Market Abuse Directive - Level 3 – first set of CESR guidance and information on the common operation of the Directive; CESR/04-505b (11/05/2005)
- CESR Recommendation on Alternative Performance Measures; CESR/05-178b (03/11/2005)
- CESR's guidelines to simplify the notification procedure of UCITS; CESR/06-120b (29/06/2006)
- CESR's Level 3 Guidelines and recommendations on Publication and Consolidation of markets data; CESR/07-043 (09/02/2007)
- CESR's Level 3 Recommendations on the List of minimum records under Article 51(3) of the MiFID Implementing Directive; CESR/06-552c (09/02/2007)
- CESR's guidelines concerning eligible assets for investment by UCITS; CESR/07-044 (19/03/2007)
- Guidelines - CESR Level 3 Guidelines on MiFID Transaction reporting; CESR/07-301 (29/05/2007)
- Recommendations - Inducements under MiFID; CESR/07-228b (29/05/2007)
- Q&A on Best Execution; CESR/07-320 (29/05/2007)
- Protocol on MiFID Passport Notifications; CESR/07-317 (29/05/2007)
- Recommendations - The passport under MiFID; CESR/07-337 (29/05/2007)
- Market Abuse Directive - Level 3 – second set of CESR guidance and information on the common operation of the Directive to the market; CESR/06-562b (12/07/2007)
- Guidelines - Level 3 guidelines on the classification of hedge fund indices as financial indice; CESR/07-434 (17/07/2007)

Banking

Level 3 measures

- CEBS Guidelines on prudential filters for regulatory capital (21/12/2004)
- CEBS Guidelines on supervisory disclosure (1/11/2005)
- CEBS Guidelines on financial reporting (recast of 15/12/2006; amendments of 24 July 2007) (16/12/2005)
- CEBS Guidelines on common reporting (recast of 16/10/2006) (13/1/2006)
- CEBS Guidelines on the recognition of external credit assessment institutions (20/1/2006)
- CEBS Guidelines on supervisory review process (25/1/2006)
- CEBS Guidelines on supervisory cooperation for cross-border banking and investment firm groups (25/1/2006)

- CEBS Guidelines on validation (04/04/2006)
- CEBS technical guidelines on interest rate risk in the banking book (03/10/2006)
- CEBS Guidelines on outsourcing (14/12/2006)
- CEBS Additional technical guidelines on concentration risk (14/12/2006)
- CEBS Additional Guidelines on stress testing (14/12/2006)

Insurance

Level 3 measures

- CEIOPS Guidelines for Coordination Committees in the Framework of the Insurance Groups Directive; CEIOPS-DOC-02/05 (February 2005)
- CEIOPS Recommendations regarding the Implications of the IAS/IFRS Introduction for the Prudential Supervision of Insurance Undertakings; CEIOPS-DOC-05/05 (September 2005)
- Statement on the Role of the Lead Supervisor; CEIOPS-DOC-07/06 (December 2006)

ANNEX III

MAIN ACTIONS PROPOSED IN THE COMMUNICATION

GENERAL			
1)	Abolition of sunset clauses in financial services legislation	European Parliament, Council	End 2007
2)	Publication of study on costs of compliance	Commission	1 st half 2009
ADOPTION OF LEGISLATION – LEVELS 1 AND 2			
3)	Future alignment of transposition deadlines for directives and implementing measures	Commission, European Parliament, Council	Ongoing
4)	Extension of impact assessment to implementing measures	Commission	Ongoing
5)	Impact assessments for any substantive amendments in the legislative process and the technical advice by the Level 3 Committees	Council, Level 3 Committees	Ongoing
6)	Limitation of any regulatory additions ("goldplating") and obligation to justify to the Commission	Member States	Ongoing
7)	Systematic publication of responses to consultation and summary reports of hearings organised as part of consultations on the internet	Commission, Level 3 Committees	Ongoing
SUPERVISORY COOPERATION AND CONVERGENCE – LEVEL 3			
8)	Adoption of political statement indicating the main achievements expected from the Level 3 Committees	Commission, European Parliament, Council	Starting in 2008
9)	Regular reporting on the achievement of these objectives	Level 3 Committees	Starting in 2008
10)	Inclusion of the requirement to cooperate with other supervisors at European level in the constitutive charters of national supervisors	Member States / Commission	1 st half 2008
11)	Reinforcement of the legal status of the Level 3 Committees (possible modification of Commission decisions setting up the three Level 3 Committees / changes in framework Level 1 legislation)	Commission, European Parliament, Council	2008
12)	Extension of the qualified majority voting in decision-making of the Level 3 Committees	Level 3 Committees / Commission	1 st half 2008
13)	Political commitment to the full application of Level 3 common standards and guidelines	Level 3 Committees, Member States	

14)	Cross-sectoral survey on supervisory powers and systems of sanctions and assessment of the need to reinforce the provisions on minimum supervisory powers in the framework legislation	Commission	End 2008
15)	Political debate on operational independence of national supervisors	Commission / Member States	1 st half 2008
16)	Introduction of explicit legal provisions in financial services directives to allow supervisors to delegate tasks to another Member State's supervisor	European Parliament, Council, Commission	End 2008
17)	Legislative proposal to strengthen the powers of the 'lead' supervisor for cross-border banking groups	Commission	October 2008
18)	Development of a set for common standards for the operation of the colleges for cross border operations	Level 3 Committees	1 st half 2008
19)	Report on the development of common reporting standards	Level 3 Committees	End 2007
20)	Decision on possibility and modalities of contributing to the financing of Level 3 Committees	Commission	End 2008